

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

Altın Saçlı Kız ve Üç Ayı

RESİMLEYEN
ANNA WALKER

TÜRKİYE BANKASI

Kültür Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

Altın Saçlı Kız, ormanda yürürken uzaklarda bir ev görmüş. Bu ev başka evlere hiç benzemiş. Eve vardığında kapıyı çalmış ancak açan olmamış. O sırada burnuna yemek kokuları gelmiş ve dayanamamış eve girivermiş. Eve adını atar atmaz başlamış evi karıştırmaya...

Uzun yıllar dilden dile aktarılan *Altın Saçlı Kız* ve *Üç Ayı* masalı, ilk kez yaklaşık iki yüz yıl önce kitap olarak yayımlanmıştır.

Anna Walker'ın etkileyici çizimleriyle süslenen bu güzel masal, yeni anlatımıyla çocukların hayal dünyasını zenginleştirecek.

Bandrol Uygulamasına İlişkin
Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5'inci maddesinin
ikinci fıkrası e bendi çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

Altın Saçlı Kız ve Üç Ayı

YAZAN: ROBERT SOUTHEY
YENİDEN ANLATAN: MARGRETE LAMOND

RESİMLEYEN
ANNA WALKER

TÜRKİYE BANKASI

Kültür Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çok eski zamanlarda, saçları altın gibi parlayan bir kız yaşarmış. Herkes onu Altın Saçlı Kız diye çağırırmış. Gerçekten de ona daha çok yakışan bir ad olamazmış. Altın Saçlı Kız, çiçekli kırların ortasındaki bir kulübede yaşıyormuş, kırların ötesi tamamen ormanlarla kaplıymış.

Altın Saçlı Kız çiçek toplamak için kırlara gidermiş, bazen o kadar uzaklaşmış ki evini artık göremezmiş. Bir gün yine yürümeye dalıp yolunu şaşırmış, sonunda da kendisini ormanda daha önce hiç gitmediği yerlerde bulmuş.

Böylece, ormanın derinliklerinde neler olduğunu görmek için biraz daha ilerlemiş. Bir süre sonra ormandaki ufak bir açıklıkta karşısına bir ev çıkıvermiş. Doğrusu evin üst katı varmış, alt katı varmış, her tarafında pencereleri varmış, hatta dumanı tüten bir bacası bile varmış. Fakat bu ev, başka evlere hiç mi hiç benzemiyormuş.

Altın Saçlı Kız kendi kendine, “Bu acayip evde kim yaşıyor acaba?” demiş.

Öğrenmek için kapıyı çalmış. Cevap veren olmayınca kapıyı bir daha çalmış.

Eh, bu kadar çalınca kapı kendiliğinden hafifçe aralanmış, çünkü ev sahipleri çıkarken kapıyı düzgünce kapatmayı unutmuşlar. Altın Saçlı Kız, kapı zaten açık olduğuna göre biraz daha açabilirim, diye düşünmüş.

İçeriye doğru, “Kimse yok mu?” diye seslenmiş.

Yine bir cevap alamamış; o sırada burnuna taze pişmiş, mis gibi yulaf lapası kokusu gelmiş.

Altın Saçlı Kız, “Ne tuhaf,” demiş kendi kendine. “İçeride biri olsaydı, selam vermesi gerekirdi. Evde yoksa ve dışarıdaysa da kapıyı düzgünce kapatması gerekirdi.”

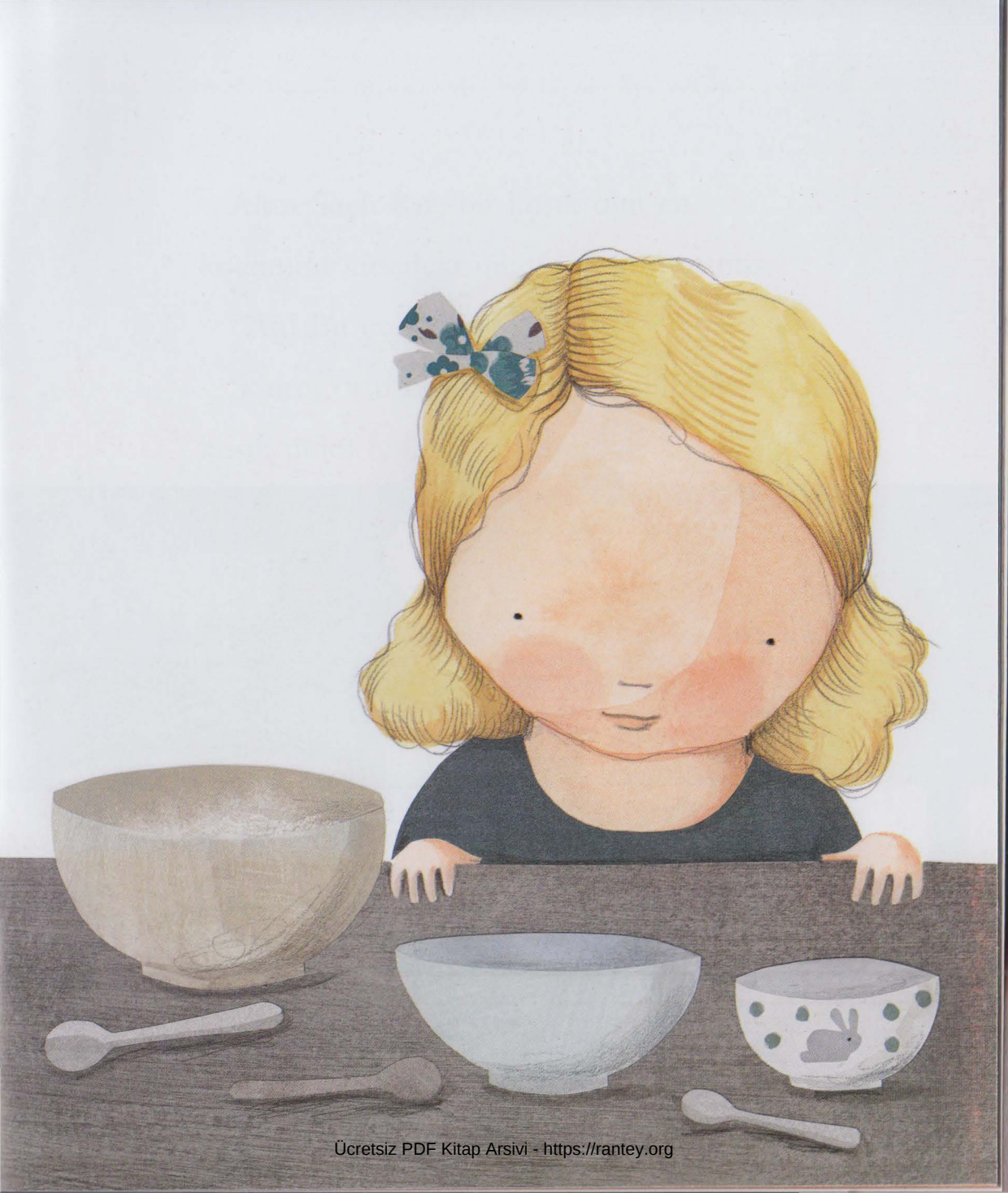

Bu yüzden, biraz da yulaf lapasını çok sevdiği için içeri girmiş.

Altın Saçlı Kız'ın ilk gördüğü şey, mutfak masasının üzerinde dumanı tüten üç kâseymiş.

Bu kâselerden bir tanesi kocamanmış, bir tanesi pek de kocaman sayılmazmış, orta boydaymış, bir tanesi ise mini minnacıkmış.

Altın Saçlı Kız kendi kendine, “Bu çok tuhaf,” demiş. “Evde birileri olsaydı yemeklerini bitirirlerdi. Evde kimse olmadığına göre yemeklerini yememe de aldırılmazlar sanırım.”

Altın Saçlı Kız, bir kaşık alıp en kocaman kâsedeki yulaf lapasını tatmış.

“Ay! Bu çok sıcak!” demiş.

Sonra, orta boy kâsedен ağzına bir kaşık yulaf lapası götürmüş.

“İyy! Bu çok soğuk!” demiş.

Sonunda en küçük kâsedен bir kaşık tatmış.

“Hımm, tam ağzıma göre,” demiş ve hepsini yemiş.

Eve hâlâ gelen giden kimse yokmuş.
O sırada Altın Saçlı Kız duvarın önünde sıralanmış üç sandalye görmüş.

Bu sandalyelerden bir tanesi kocaman ve çok rahatmış, bir tanesi pek de kocaman sayılmazmış, orta boydaymış, bir tanesi ise mini minnacık bir sandalyeymiş.

Altın Saçlı Kız, “En iyisi oturup evdekilerin geri dönmesini bekleyeyim,” demiş.

Önce kocaman, rahat olana kurulmuş.

“Ay, bu çok yüksek!” demiş.

Sonra pek de kocaman olmayan, orta boydaki sandalyeyi denemiş.

“Aman, bu da çok geniş,” demiş.

Sonunda mini minnacık sandalyeye oturmuş, o sandalye tam kendisine göreymiş.

Fakat Altın Saçlı Kız sandalyeye rahatça yerleşir yerleşmez önce bir gıcirtı, sonra bir çatırtı, derken de bir patırtı duyulmuş. Sandalye paramparça oluvermiş.

Altın Saçlı Kız, “Ah şu başıma gelenler!” demiş kendi kendine. “Şimdi kesinlikle burada bekleyip ev sahiplerinden özür dilemeliyim.”

Alt katta görececek bir şey kalmadığı için Altın Saçlı Kız merdivenlerden üst kata çıkmış, orada yan yana üç yatak görmüş.

Bu yataklardan bir tanesi kocaman mı kocamanmış. Bir tanesi pek kocaman mı kocaman değilmiş, orta boydaymış. Bir tane de mini minnacık bir yatak varmış.

Altın Saçlı Kız önce kocaman mı
kocaman yatağa yatmış, ama yatak çok
sertmiş.

Sonra pek de kocaman olmayan, orta
boydaki yatağa yatmış, fakat o yatak da
çok yumuşakmış.

Sonunda mini minnacık yatağa uzanmış;
o yatak ne çok sertmiş ne de çok yumuşak;
üstelik o kadar rahatmış ki Altın Saçlı Kız
hemen uykuya dalıvermiş.

O uyurken eve kim gelse beğenirsiniz?
Baba Ayı, Anne Ayı, bir de mini minnacık
Yavru Ayı. Ne de olsa orası onların eviymiş.
Meğerse ormanda yürüyüşe çıkmışlar.

Yulaf lapalarının artık soğumuş
olacağını düşünerek karınları zil çala çala
kahvaltı etmek için eve dönmüşler.

“Şuna da bakın!” demiş Baba Ayı. “Biri
benim yulaf lapamın tadına bakmış!”

“Biri benim yulaf lapamın da tadına
bakmış!” demiş Anne Ayı.

Yavru Ayı, “Biri benim yulaf lapamın
da tadına bakmış,” diye mızırdanmış.
“Üstelik hepsini yemiş bitirmiş!”

Baba Ayı başka bir şey daha fark
etmiş. “Biri benim sandalyeme oturmuş,”
demiş.

“Biri benim sandalyeme de oturmuş,”
 demiş Anne Ayı.

Yavru Ayı, “Biri benim sandalyeme de
 oturmuş,” diye sızlanmış. “Üstelik
 sandalyemi paramparça etmiş!”

Alt katta görececek bir şey kalmadığı için
 Baba Ayı, Anne Ayı ve Yavru Ayı daha
 neler göreceğiz, diye düşünerek üst kata
 çıkmışlar.

“Biri benim yatağıma yatmış,” demiş
 Baba Ayı.

“Biri benim de yatağıma yatmış,”
 demiş Anne Ayı.

Yavru Ayı, “Biri benim yatağıma da yatmış,” diye mızıldanmış. “Üstelik yatmaya devam ediyor.”

Altın Saçlı Kız korku içinde uyanmış. Eğilmiş, kendisine bakan üç ayıyı görünce önce bir çığlık atmış, sonra da mini minnacık yataktan fırlamış. Koşarak merdivenlerden inmiş, kapıdan çıkmış, ormandan geçmiş, eve kadar hiç durmamış.

Bir daha üç ayının evine hiç gitmemiş.

Yazık olmuş aslında, çünkü üç ayı da nazik mi nazikmiş. Yeter ki Altın Saçlı Kız eve girerken izin isteseymiş...

Bir Varmış Bir Yokmuş
Altın Saçlı Kız ve Üç Ayı

Original title: Goldilocks and the Three Bears
Text copyright © 2014 Little Hare Books, an imprint of
Hardie Grant Children's Publishing

Text by Margrete Lamond, with Russell Thomson

Illustrations copyright © Anna Walker 2014

First published in Australia by Little Hare Books, an imprint of
Hardie Grant Children's Publishing 2014

Türkiye'de yayın hakları: © 2021 Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları
Sertifika No: 40077

Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı
aracılığıyla alınmıştır.

ISBN: 978-625-429-500-3 - Genel yayın numarası: 5875

1. Basım: Temmuz 2023

Yazan: Robert Southey

Yeniden anlatan: Margrete Lamond - Resimleyen: Anna Walker

Çeviren: Ülker Yıldırımcan - Editör: Aylin Gergin

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni
alınmaksızın herhangi bir elektronik ya da mekanik
yöntem kullanılarak kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Baskı: UMUT KAĞITÇILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Keresteciler Sitesi Fatih Cad. Yüksek Sok. No: 11/1 Merter/Güngören/İstanbul

Tel: (0212) 637 04 11 Sertifika No: 45162

TÜRKİYE İŞ BANKASI KÜLTÜR YAYINLARI

İstiklal Caddesi Meşelik Sokak 2/4 - Beyoğlu 34433 İstanbul

Tel: (0212) 252 39 91 - Fax: (0212) 252 39 95

e-posta: info@iskultur.com.tr - www.iskultur.com.tr